

SENTINȚA CIVILĂ NR. 435

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ exercitată

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei, avocat I și reprezentantul pârâtei, consilier juridic

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cererea este legal timbrată cu lei taxa judiciară de timbru și timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care se constată depusă la dosar prin serviciul relevant formulată de către pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale respingerea acțiunii reclamantei.

Reprezentantul pârâtei depune la dosar un înscris - extras din OUG ,nr, 109 / 2007 privind transporturile rutiere, în care se specifică faptul că vehiculele istorice sunt vehiculele încetarea fabricației tipurilor respective, care au utilizat același tip de caroserie și au puțin 30 de ani, originale, restaurate sau reconstruite, pentru care deținătorii au o autorizație emis de organisme agreeate de autoritatea competentă; un exemplar se comunică cu reclamanta.

Reprezentantul reclamantei învederează că nu are cunoștință despre acest act normativ și că nu a fost aduse în țară pentru reparații.

Instanța pune în discuția părților cererea de probațiune formulată de către reclamantă pentru expertize tehnice auto.

Reprezentantul reclamantei arată că a solicitat această expertiză pentru a se constata dacă sunt sau nu vehicule istorice.

Reprezentantul pârâtei solicită respingerea acestei cereri întrucât expertiza în discuție este importului iar din documentația vamală rezultă ce fel de autovehicule au fost impo-

Instanța apreciază că efectuarea unei expertize tehnice nu este concludentă în cauză raportat la obiectul acțiunii, drept pentru care va respinge cererea de probațiune solicitată și va reține că din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, pricina este în stare de judecată.

Nemaifiind alte cereri, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris; tară cheltuieli de judecată.

Reprezentantul pârâtei solicită respingerea acțiunii pentru motivele din întâmpinare.

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță la data de reclamanta SC C SRL Arad, a chemat în judecată pârâta ANAF- Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr./2008 privind modul de soluționare a contestației împotriva deciziilor de regularizare de la 608 până la/..... în sumă totală de xxxx lei, precum și anularea deciziilor de regularizare de la până lași exonerarea sa de la plata sumei de xxxxxx lei.

în motivare arată că, în mod greșit parata Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad a stabilit și calculat accize în baza documentelor contestate pentru un număr de autoturisme importate în regim suspensiv. în realitate autoturismele vechi, importate în regim de perfecționare activă în vederea restaurării, sunt, potrivit dispozițiilor legale, scutite de la plata accizelor întrucât sunt autoturisme de epocă (vehicule istorice).

Reclamanta mai artă că. în conformitate cu dispozițiile art. 21-T Cod fiscal, vehiculele istorice sunt scutite de la plata taxelor speciale fiind încadrate la capitolul „scutiri”. Organul vamal avea la dispoziție documente din care rezultă tară echivoc vechimea foarte mare a autoturismelor (peste 50 de ani), aceste caracteristici fiind menționate în procesele verbale de control

regimului suspensiv și punerea în libera circulație a autoturismelor. După încheierea regimului vamal, organele vamale au procedat la controlul ulterior al acestor operațiuni și au constatat că SC C SRL nu a încheiat în termenul aprobat, regimul vamal și că nu s-au încasat accizele datorate.

Pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara prin întâmpinare a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, cu motivarea că aceasta se afla într-o eroare evidentă atunci când afirmă că art. 214 din Codul fiscal prevede scutirea de la plata accizei pentru vehiculele istorice, în speță fiind aplicabil art. 207 pct.g din Codul Fiscal.

Din actele și lucrările dosarului instanța reține în fapt următoarele:

Problema de drept supusă dezbaterii și de a cărei dezlegare depinde soluționarea fondului cauzei, este dacă la momentul importului efectuat de către reclamantă pentru autoturismele vechi importate în regim vamal suspensiv, regimul vamal tarifar aplicabil impunea sau nu scutire de la plata accizelor.

Reclamanta în mod nejustificat valorifică o altă stare de fapt decât cea care a făcut obiectul controlului ulterior lăsând practic sub tăcere atât motivația organelor vamale cât și considerentele de fapt și de drept care au generat prezentul litigiu.

În primul rând, din întreaga documentație vamală depusă la dosarul cauzei, rezultă în mod cert că în fapt reclamanta a importat în regim de perfecționare activă mai multe autoturisme conform DVJ nr.;;/2006, cu termen de încheiere a operațiunilor la data de 09.02.2007, respectiv DVJ/2006 cu termen de încheiere a operațiunii la data de 17.03.2007 și DVJ/.....2006 cu termen de închidere a operațiunii la data de 14.02.2007.

La data introducerii autoturismelor din import rulate, importatorul a solicitat regim vamal suspensiv, astfel că reclamanta beneficia de prevederile art. 210 Cod fiscal care prevede: „Sunt scutite de la plata accizelor: b) produsele aflate în regimuri suspensive conform prevederilor legale în domeniu. Pentru produsele aflate în aceste regimuri, scutirea se acordă cu condiția depunerii de către agentul economic importator a unei garanții legale cu valoarea accizelor aferente. Această garanție va fi restituită agentului

nale au dat deplină eficiență dispozițiilor legale și nu au acordat reclamantei facilitatea de scutire de la plata accizelor.

Nici motivația reclamantei cu privire la prevederile legale invocate care aceasta identifică acciza cu taxa specială pentru autoturisme, nu are port legal întrucât așa cum corect au arătat și pârâtele, Declarațiile vamale import sunt încheiate în anul 2006, iar prevederile art. 214² și 214' Codul vamal care a fost introdus prin Legea nr. 343/17.07.2006 au aplicabilitate de la 01.01.2007 și ca atare nu pot fi incidente speței deduse judecării.

Din această perspectivă este relevant a fi reținut că toate aceste aspecte au fost valorificate de către controlul vamal în decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal din care rezultă tară nici un echivoc la pct. 21.1 temeiul de drept-neînchiderea în termenul acordat, 1 an, a regimului vamal suspensiv, în conformitate cu prevederile art. 56, 57, 58, 100, 111(2), 141 (1) și 226 din legea nr. 86/2006, art. 176, 210(1) lit.- b din legea nr. 571/2003 modificată prin OUG nr. 11/2004.

Față de starea de fapt reținută și raportat la cadrul legal incident, respectiv prevederile art. 210 alin. 1 lit. b din Codul fiscal în care se precizează în mod expres că această garanție va fi restituită agentului economic numai cu condiția încheierii în termen a regimului vamal acordat, instanța apreciază ca fiind judicios argumentată motivația pârâtelor, respectiv încheierea în termen a regimului vamal suspensiv este o condiție *sine c/na* pentru restituirea garanțiilor conform art. 210 Cod fiscal mai sus precitat.

Cu privire la susținerea reclamantei că autoturismele importate sunt scutite de la plata accizelor întrucât acestea sunt vehicule istorice și astfel incidente prevederile Ordonanței nr. 1700/2005 a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, instanța constată că așa cum rezultă din documentația vamală depusă la dosarul cauzei, din decizia de regularizare emisă de autoritatea vamală și actul administrativ emis în acest sens, la momentul efectuării importului societatea importatoare nu a prezentat de acest considerent și nici nu a depus documentația legală care să

Cum reclamanta nu a făcut dovada atestatului de vehicule istorice pentru autoturismele importate, în mod corect și legal organele vamale nu au acordat petentei facilitatea de scutire de la plata accizelor.

Față de cele ce preced, instanța, în baza probatoriului administrat și a dispozițiilor art. 18 din legea nr. 554/2004 va respinge acțiunea reclamantei ca neîntemeiată și va menține actele administrativ fiscale atacate ca legal și temeinic emise de către pârâte.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta SC C SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad pentru anularea Deciziei nr. 238/30.04.2008 emisă de DGFP Arad și a Deciziilor de regularizare de la nr. 608 până la nr. 623 din 31.12.2007 privind exonerarea reclamantei de la plata sumei de 90.198 lei reprezentând obligații fiscale suplimentare stabilite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 10.03.2009.

